

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
---	-----------------------------------

Práce bakalářská

Posudek vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložila: Tereza Janečková

Název práce: Základní myšlenky Senecovy etiky

1. CÍL PRÁCE

Cílem předkládané práce je „vyložit Senecovo pojetí blaženého života“, tj. vyložit, v čem Seneca vidí blaženost, jak a proč jí člověk může a má dosáhnout. Tohoto cíle je v podstatě dosaženo, autorka toto téma opravdu vykládá. Ale způsob, jímž tak činí, drží úroveň práce velmi nízko.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Práci autorka dělí do čtyř kapitol. První zřejmě měla být věnována obecné charakteristice stoické filosofie. Zaměřuje se ale jen na výčet jmen, náznak tehdejšího dělení filosofie (na logiku, fyziku a etiku) a jeden odstavec o stoickém ideálu mudrce. Jelikož je tato kapitola jen vstupní, lze snad tolerovat, že se omezuje na výčet učebnicových (a z učebnic zpracovaných - Störig) faktů.

Není zcela jasné, co má být cílem druhé kapitoly. Ta se jmenuje „Seneca“ a obsahuje několik Senecových životních dat, náznaky toho, čím se zabýval a opakované zdůrazňování toho, jak byl významným autorem.

V kapitolách 3 a 4 se autorka dostává k vlastnímu tématu bakalářské práce. Proto je dobře, že svým rozsahem převyšují kapitoly předchozí. Do určité míry lze říct, že i kvalitativně. Třetí kapitola poměrně dobře popisuje Senecovo pojetí blaženosti a témat s tím souvisejícím (zejména problematika ctností je pro etiku důležitá). Čtvrtá kapitola přibližuje Senecův postoj ke smrti. Proto je dobře, že se zde objevuje i téma osudu. V práci jsou připomenuty důvody, proč se podle Senecy lidé bojí smrti, byť při některých formulacích běhá mráz po zádech (smrt osvobozuje – s. 26).

Přesto lze mít několik výhrad. V práci se objevují místa, která jsou nejasná, nebo obsahují spor. Např. autorka píše, že stoikové viděli ctnost v životě ve shodě s přirozeností, že neřesti nejsou ve shodě s přírodou, zároveň ale píše, že příroda člověka vede k neřesti (s. 20).

Jiný příklad: Autorka ukazuje, že podle Senecy čas, který lidé věnují starosti o druhé, je promarněný a vzdaluje člověka blaženosti. O kousek dál ale píše, že „přítel tu není pro mě, ale já jsem tu pro svého přítele“ (s. 31).

Závěr shrnuje ještě jednou vybrané Senecovy myšlenky, ale ne bakalářskou práci. Resumé je obsahově i úrovní jazyka zcela nepřijatelné.

Pokud jde o práci s literaturou, je třeba poukázat na velmi malý počet zdrojů (primárních i sekundárních). Ačkoli autorka v Úvodu píše, že se opírala o Ristovu knihu, odkázáno na ni je jen jednou. Jiné sekundární zdroje jsou také využívány poměrně málo.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Velmi slabá je práce s literaturou. Jak pokud jde o schopnost vyjádření myšlenek v ní obsažených bez ztráty kontextu, tak pokud jde o způsob odkazování. Nápadně často je v jednom odkazu několik zdrojů, primárních i sekundárních (příliš často na to, abych do posudku uváděl všechny případy). Není tedy patrné, který zdroj je právě parafrázován (navíc často jde o informaci banální – např. odkaz č. 12 obsahuje tři zdroje, z nichž autorka vytěžila jen to, že pro stoiky je etika důležitá a že v ní hledali způsob života, který by vedl k blaženosti. Nic víc.). S tím souvisí další problém – nedá se zjistit, kam vedou následující odkazy („tamtéž“).

Nezřídka je odkazováno na rozsah několika desítek stran. Někde se odkazuje zbytečně mnoho, jinde zase nedostatečně. Zejména u vět jako „Seneca říká, že...“, nebo „Seneca píše, že...“ je odkaz nutný.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Práce obsahuje několik nedostatků, jejichž souhrn je důvodem k nízkému hodnocení.

Tyto nedostatky jsou zejména: málo zdrojů, ze sekundárních zdrojů je reálně využíván jen jeden (na ostatní je odkázáno jen jednou nebo dvakrát) a nedostatečné odkazování na literaturu.

Autorka v Úvodu sděluje, že si téma vybrala vedena zájmem o antickou filosofii, a že vlivy stoicismu jsou patrné dosud. Práce ani jedno z těchto tvrzení nepotvrdila.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

- 1) Na s. 18 píšete, že jakmile se duše podřídí rozkoši, automaticky se podřídí i bolesti. Jak tomu rozumět? Jak může rozkoš působit zároveň bolest?
- 2) Jak byli stoicismem ovlivněni Spinoza a Kant (s. 11)?
- 3) Kde všude se dnes můžeme setkat se stoicismem (s. 11 – „Také dnes se s tímto filozofickým směrem setkáváme velice často.“)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: nevyhověla

Datum: 13.5.2014

Podpis:

